

62

USTAWA

z dnia 16 grudnia 2005 r.

o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych

Art. 1. W ustawie z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, z 2003 r. Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959) w załączniku nr 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części 1 — Dziedzina paramedyczna i socjalno-społeczna:

a) przed pozycją dotyczącą Niemiec dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Czeskiej:

— asystent sanitarny („Zdravotnický asistent”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim w medycznej szkole średniej, zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”,

— asystent dietetyk („Nutriční asistent”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim w medycznej szkole średniej, zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”;”,

b) w pozycji dotyczącej Niemiec tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— terapeuta zajęciowy/ergoterapeuta („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut(in)/Ergotherapeut”),”,

c) w pozycji dotyczącej Włoch skreśla się tiret trzecie,

d) pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Luksemburga dodaje się pozycję dotyczącą Cypru i Łotwy w brzmieniu:

„w Republice Cypryjskiej:

— technik dentystyczny („οδοντοτεχνίτης”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym zawierającemu co najmniej sześć lat kształcenia podstawowego, sześć lat kształcenia na poziomie średnim i dwa lata pomaturalnego kształcenia zawodowego, a następnie rok stażu zawodowego,

— optyk („τεχνικός οπτικός”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym co najmniej sześć lat kształcenia podstawowego, sześć lat kształcenia na poziomie średnim i dwa lata kształcenia pomaturalnego, a następnie rok stażu zawodowego;

w Republice Łotewskiej:

— pomoc dentystyczna („zobārstiniecības māsa”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie trzy lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności,

— biomedyczny technik laborant („biomedicīnas laborants”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej dwunastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie dwa lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności,

— technik dentystyczny („zobu tehniķis”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej dwunastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej, a następnie dwa lata stażu zawodowego zakończonego egzaminem dającym świadectwo w tej specjalności,

— technik farmaceutyczny („farmaceita asistents”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej dwunastu lat, w tym co najmniej dziesięć lat nauki w szkole powszechnej i dwa lata kształcenia zawodowego w szkole medycznej zakończonego specjalnym egzaminem końcowym, a następnie co najmniej siedemnaście tygodni stażu zawodowego;”,

e) po pozycji dotyczącej Austrii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Słowackiej:

— nauczyciel w sekcji tańca w podstawowych szkołach artystycznych („učiteľ

v tanečnom odbore na základných umeleckých školách”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu i pół lat, w tym osiem lat kształcenia podstawowego, cztery lata nauki w średniej szkole specjalistycznej i pięć semestrów kursu nauczania tańca,

— wychowawca w specjalnych placówkach edukacyjnych i placówkach służb społecznych („vychovávateľ” v speciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb”),

które odpowiada kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym osiem/dziewięć lat kształcenia podstawowego, cztery lata nauki w średniej szkole pedagogicznej lub innej szkole średniej oraz dwa lata dodatkowych studiów pedagogicznych w niepełnym wymiarze czasu.”;

2) w części 2 — Sektor mistrzów-rzemieślników po pozycji dotyczącej Austrii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Słowackiej:

— mistrz kształcenia zawodowego („majster odbornej výchovy”),

trwające łącznie dwanaście lat, w tym osiem lat kształcenia podstawowego, cztery lata kształcenia zawodowego (pełne kształcenie zawodowe na poziomie średnim i/lub staż na odpowiednich (podobnych) kursach zawodowych lub praktykach), doświadczenie zawodowe trwające co najmniej trzy lata w dziedzinie, w której odbyte było kształcenie lub staż oraz dodatkowe studia pedagogiczne na wydziale pedagogicznym lub na uniwersytecie technicznym, lub pełne wykształcenie na poziomie średnim i staż na odpowiednich (podobnych) kursach zawodowych lub praktykach, doświadczenie zawodowe trwające trzy lata w dziedzinie, w której odbyte było kształcenie lub praktyka oraz dodatkowe studia pedagogiczne na wydziale pedagogicznym, lub do 1 września 2005 r. kształcenie specjalistyczne w dziedzinie pedagogiki specjalnej odbyte w centrach metodycznych dla mistrzów kształcenia zawodowego w szkołach specjalnych bez dodatkowych studiów pedagogicznych.”;

3) w części 3 — Sektor morski lit. a Transport:

a) przed pozycją dotyczącą Danii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Czeskiej:

- asystent pokładowy („Palubní asistent”),
- oficer odpowiedzialny za wachtę nawigacyjną („Námořní poručík”),
- starszy oficer („První palubní důstojník”),
- kapitan statku („Kapitán”),
- asystent maszynowy („Strojní asistent”),
- oficer mechanik wachtowy („Strojní důstojník”),

— drugi oficer mechanik („Druhý strojní důstojník”),

— starszy mechanik („První strojní důstojník”),

— elektryk („Elektrotechnik”),

— pierwszy elektryk („Elektrodůstojník”),”

b) pomiędzy pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Holandii dodaje się pozycję w brzmieniu:
„w Republice Łotewskiej:

— oficer elektryk okrętowy („Kuģu elektromehāniķis”),

— mechanik chłodniczy („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”),”

c) po wyrazach „których szkolenie obejmuje” przed pozycją dotyczącą Danii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„— w Republice Czeskiej:

1) dla asystenta pokładowego („Palubní asistent”); ukończenie dwudziestu lat;

— ukończenie akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej — wydział nawigacji; oba szkolenia muszą być zakończone egzaminem „maturitní zkouška”, oraz zatwierdzoną praktykę morską nie krótszą niż sześć miesięcy na statku podczas studiów, lub

— zatwierdzoną praktykę morską nie krótszą niż dwa lata w charakterze marynarza wchodzącego w skład wachty nawigacyjnej na statku i ukończenie zatwierdzonego szkolenia odpowiadającego standardom umiejętności wymienionych w sekcji A-II/1 Międzynarodowej konwencji o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht (Dz. U. z 1984 r. Nr 39, poz. 201 oraz z 1999 r. Nr 30, poz. 286) zatwierdzonego przez akademię morską lub inną wyższą szkołę morską jako stroną Konwencji, oraz zdanie egzaminu przed komisją egzaminacyjną uznaną przez MTC (Komitet Transportu Morskiego Republiki Czeskiej),

2) dla oficerów odpowiedzialnych za wachtę nawigacyjną („Námořní poručík”)

— zatwierdzoną praktykę morską w charakterze asystenta pokładowego na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 trwającą co najmniej sześć miesięcy w przypadku absolwentów akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej lub rok w przypadku absolwentów zatwierdzonych kursów, w tym co najmniej sześć miesięcy praktyki w charakterze marynarza wchodzącego w skład wachty nawigacyjnej,

- całkowicie uzupełniony oraz zatwierdzony dziennik pokładowy szkolenia kadetów na marynarzy,
- 3) dla starszego oficera („První palubní důstojník”) — uzyskanie świadectwa uprawnień oficera odpowiedzialnego za wachty nawigacyjne na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 oraz trwającą co najmniej dwanaście miesięcy zatwierdzoną praktykę morską w tym charakterze,
- 4) dla kapitana statku („Kapitán”) — uzyskanie świadectwa służby w charakterze kapitana na statkach o tonażu brutto pomiędzy 500 i 3 000,
- uzyskanie świadectwa uprawnień drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 3 000 oraz trwającą co najmniej sześć miesięcy zatwierdzoną praktykę morską w charakterze drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 500 oraz trwającą co najmniej sześć miesięcy zatwierdzoną praktykę morską w charakterze drugiego oficera na statkach o tonażu brutto równym lub większym niż 3 000,
- 5) dla asystenta maszynowego („Strojní asistent”); ukończenie dwudziestu lat;
- ukończenie akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej — wydział inżynierii morskiej i zatwierdzoną praktykę morską nie krótszą niż sześć miesięcy na statkach w czasie studiów,
- 6) dla oficera mechanika wachtowego („Strojní důstojník”) — zatwierdzoną praktykę morską w charakterze motorzysty wachtowego trwającą co najmniej sześć miesięcy w przypadku absolwentów akademii morskiej lub innej wyższej szkoły morskiej,
- 7) dla drugiego oficera mechanika („Druhý strojní důstojník”) — zatwierdzoną praktykę morską trwającą co najmniej dwanaście miesięcy w charakterze trzeciego oficera mechanika na statkach zasilanych urządzeniami napędowymi o mocy równej lub większej niż 750 kW,
- 8) dla starszego mechanika („První strojní důstojník”) — uzyskanie właściwego świadectwa służby w charakterze drugiego oficera mechanika okrętowego na statkach zasilanych urządzeniami napędowymi o mocy równej lub większej niż 3 000 kW i posiadanie nie mniej niż sześć miesięcy zatwierdzonej praktyki morskiej w tym charakterze,
- 9) dla elektryka („Elektrotechnik”); ukończenie osiemnastu lat;
- ukończenie wydziału inżynieryjno-elektronicznego akademii morskiej lub innej, lub szkoły technicznej lub szkoły wyższej o kierunku elektrotechnicznym; wszystkie szkolenia muszą być zakończone egzaminem „maturitní zkouška” i trwającą co najmniej dwanaście miesięcy zatwierdzoną praktyką w dziedzinie inżynierii elektrotechnicznej,
- 10) pierwszego elektryka („Elektrodůstojník”) — ukończenie akademii morskiej lub wyższej szkoły morskiej — wydział elektrotechniki okrętowej lub innej akademii lub policealnej szkoły o specjalności elektrotechniki; wszystkie szkolenia muszą być zakończone egzaminem „maturitní zkouška” lub egzaminem państwowym,
- zatwierdzoną praktykę morską w charakterze elektryka trwającą co najmniej dwanaście miesięcy w przypadku absolwentów akademii lub szkoły wyższej, lub dwadzieścia cztery miesiące w przypadku absolwentów szkoły średniej,”
- d) po wyrazach „których szkolenie obejmuje” między pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Holandii dodaje się pozycję w brzmieniu:
- „— w Republice Łotewskiej:
- 1) dla oficera elektryka okrętowego („Kuģu elektromehāniķis”); ukończenie osiemnastu lat;
- wymagane co najmniej dwanaście lat i sześć miesięcy nauki, w tym co najmniej dziewięć lat kształcenia podstawowego i co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest praktyka morska trwająca co najmniej sześć miesięcy w charakterze elektryka okrętowego lub pomocnika inżyniera elektronika na statkach o mocy silnika wyższej niż 750 kW. Kształcenie zawodowe jest zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzonym przez właściwy organ zgodnie z programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu,
- 2) dla mechanika chłodniczego („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists”); ukończenie osiemnastu lat;
- wymagane co najmniej trzynaście lat nauki, w tym co najmniej dziewięć lat kształcenia podstawowego i co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego. Dodatkowo wymagana jest praktyka morska w charakterze pomocnika inżyniera urządzeń chłodzących trwająca co najmniej dwanaście miesięcy. Kształcenie zawodowe jest zakończone specjalnym egzaminem przeprowadzonym przez właściwy organ zgodnie z programem szkolenia zatwierdzonym przez Ministerstwo Transportu,”;

4) w części 4 — Dziedziny techniczne:

a) przed pozycją dotyczącą Włoch dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Czeskiej:

- autoryzowany technik, autoryzowany pracownik budowlany („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel”),

które odpowiada kształceniu zawodowemu trwającemu co najmniej dziewięć lat, w tym cztery lata technicznego średniego wykształcenia zakończonego egzaminem „maturitní zkouška” (egzamin średniej szkoły technicznej), pięć lat doświadczenia zawodowego zakończonego testem kwalifikacji zawodowych w celu podejmowania niektórych czynności zawodowych w dziedzinie budownictwa (zgodnie z ustawą nr 50/1976 Sb. (ustawa o budownictwie) i ustawą nr 360/1992 Sb.),

- maszynista („Fyzická osoba řídící drážní vozidlo”),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, oraz zakończonego egzaminem państwowym wprowadzania w ruch pojazdów,

- technik przeglądu trakcji („Drážní revizní technik”),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i cztery lata kształcenia zawodowego w średniej szkole mechanicznej lub elektrycznej zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”,

- instruktor jazdy („Učitel autoškoly”); ukończenie dwudziestu czterech lat;

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim, nastawionego na ruch drogowy lub mechanikę, zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”,

- technik administracji kontroli technicznej pojazdów („Kontrolní technik STK”); ukończenie dwudziestu jeden lat;

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat nauki, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, a następnie co najmniej dwa lata praktyki technicznej; zainteresowana osoba musi posiadać prawo jazdy, zaświadczenie o niekaralności oraz ukończyć specjalne szkolenie dla państwowych techników trwające co najmniej 120 godzin oraz zdać egzamin,

- mechanik odpowiedzialny za kontrolę emisji samochodowych („Mechanik měření emisí”),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, ponadto zgłaszający musi ukończyć co najmniej trzyletnią techniczną praktykę i specjalne szkolenie dla „mechaników odpowiedzialnych za kontrolę emisji samochodowych” trwające 8 godzin oraz zdać egzamin,

- kapitan statku klasy I („Kapitán I. třídy”),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej piętnaście lat, w tym osiem lat kształcenia podstawowego i trzy lata kształcenia zawodowego zakończonego egzaminem „maturitní zkouška” i kończące się egzaminem potwierdzonym świadectwem posiadanych umiejętności. Po kształceniu zawodowym musi nastąpić czteroletnia praktyka zawodowa zakończona egzaminem,

- konserwator zabytków stanowiących dzieła rzemiosła artystycznego („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel”),

które odpowiada kształceniu trwającemu dwanaście lat, jeżeli zawiera pełne kształcenie techniczne na poziomie średnim na kursie konserwatorskim, lub dziesięć do dwunastu lat studiów na kursach spokrewnionych, ponad pięć lat doświadczenia zawodowego w przypadku pełnego kształcenia technicznego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”, lub osiem lat stażu zawodowego w przypadku technicznego kształcenia na poziomie średnim z końcowym egzaminem praktycznym,

- konserwator dzieł sztuki, które nie są zabytkami i są przechowywane w kolekcjach muzeów i galerii oraz innych przedmiotów o wartości kulturowej („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty”),

które odpowiada kształceniu trwającemu dwanaście lat oraz pięć lat stażu zawodowego w przypadku pełnego kształcenia na poziomie średnim na kursach konserwatorskich zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”,

- zarządzający odpadami („odpadový hospodář”),

które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška” i co najmniej pięć lat doświadczenia w sektorze zarządzania odpadami w okresie ostatnich dziesięciu lat,

— zarządzający technicznymi pracami wybuchowymi („Technický vedoucí odstřelů”), które odpowiada kształceniu trwającemu co najmniej dwanaście lat, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego na poziomie średnim zakończonego egzaminem „maturitní zkouška”,

po których następują:

- dwa lata stażu w charakterze strażakowego pod ziemią (dla działań podziemnych) lub rok na powierzchni (dla działań naziemnych), w tym sześć miesięcy w charakterze pomocnika strażakowego,
- kurs trwający 100 godzin, obejmujący teoretyczne i praktyczne szkolenie zakończone egzaminem przed odpowiednim Okręgowym Urzędem Górniczym,
- sześciomiesięczny lub dłuższy staż zawodowy w planowaniu i wykonywaniu dużych prac wybuchowych,
- kurs trwający 32 godziny obejmujący teoretyczne i praktyczne szkolenie zakończone egzaminem przed Czeskim Urzędem Górniczym,

b) między pozycją dotyczącą Włoch a pozycją dotyczącą Holandii dodaje się pozycję w brzmieniu:

„w Republice Łotewskiej:

- pomocnik maszynisty lokomotywy („vilces līdekļa vadītāja (mašīnista) palīgs”); ukończenie osiemnastu lat,

wymagane co najmniej dwanaście lat nauki, w tym co najmniej osiem lat kształcenia podstawowego i co najmniej cztery lata kształcenia zawodowego; kształcenie zawodowe zakończone specjalnym egzaminem u pracodawcy; świadectwo uprawnień wydawane przez właściwy organ na okres pięciu lat,”

c) w pozycji dotyczącej Austrii:

- skreśla się tiret dziesiąte,
- dodaje się kolejne tiret w brzmieniu:
 - „— księgowy prowadzący działalność gospodarczą („Gewerblicher Buchhalter”), zgodnie z ustawą o działalności gospodarczej z 1994 r. (Gewerbeordnung 1994),
 - samodzielny księgowy („Selbstaendiger Buchhalter”), zgodnie z ustawą o zawodach w dziedzinie księgowości publicznej z 1999 r. (Bundesgesetz ueber die Wirtschaftstreuhandberufe 1999),”;

5) w części 5 — Kształcenie w Zjednoczonym Królestwie uznawane jako „National Vocational Qualifications” lub jako „Scottish Vocational Qualifications” po wyrazach „Następujące szkolenie:” dodaje się tiret w brzmieniu:

„— zatwierdzona pielęgniarka weterynarii („listed veterinary nurse”),”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

63

USTAWA

z dnia 16 grudnia 2005 r.

o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz o zmianie innych ustaw^{1) 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się także do:

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

1) dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (Dz. Urz. WE L 075 z 15.03.2001);

2) dyrektywy 2004/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/440/EWG w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz. Urz. WE L 164 z 30.04.2004);

3) dyrektywy 2001/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. zmieniającej dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym (Dz. Urz. WE L 075 z 15.03.2001).

Dane dotyczące aktów prawa Unii Europejskiej ogłoszonych przed dniem 1 maja 2004 r. zamieszczone w niniejszej ustawie dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawę z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 92, poz. 883, Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314, Nr 163, poz. 1362 i Nr 169, poz. 1420.